

آشنایی با توهمندی و درمان آن

کارگروه آموزش به بیمار بخش داخلی
واحد آموزش سلامت—بازنگری دوم

طب سنتی مواد تغذیه‌ای زیر را کمک کننده در درمان توهمندی دانند:

از خوردن گوشت گاو و بادمجان و قارچ و زیاد خوردن مواد سرد مزاج باید پرهیز کرد. بهتر است غذاهای سرخ کردنی را کمتر و پختنی‌ها و آبدارها را بیشتر کرد.

استفاده از گلاب و نعنای و بهارنارنج و بیدمشک، چه به صورت عرق، چه سبزی، چه عطر، چه دم کردنی بسیار مفید است.

ورزش کردن نقش بسیار زیادی برای درمان دارد و چه بهتر که چند نفری باشد.

خوب خوابیدن هم بسیار مهم است ولی خواب خوب نیازمند بیداری خوب و داشتن فعالیت و نخوابیدن در طول روز است. بی هدف بودن و نداشتن برنامه برای آینده هر شخصی را بیمار می‌کند. فردی که صبح بیدار شده و تا شب هیچ برنامه‌ای ندارد به درمان نمی‌رسد.

درمان اصلی توهمندی، درمان دارویی است.

اطلاع دقیقی از مصرف غذا و مایعات وی داشته باشد در صورت عدم اعتماد بیمار از غذاهای کنسرو شده استفاده کنید و اجازه بدھید تا خودش درب آن را باز کند در صورتی که بیمارتان سابقه توهمندی آمرانه که امر به خودکشی و می‌کنند را داشته باشد.

بایستی نظارت بیشتری به بیمار داشته و وسائل خطرناک و تیز و برنده را از اطرافش دور نگه دارید سعی کنید تا الگوی خواب بیمارتان را با فعالیت روزانه و تغذیه مناسب اصلاح کنید.

طب سنتی مواد زیر را از عوامل تشدید و یا ایجاد توهمندی دانند:

خوابیدن در روز، آب یخ، دخانیات، داروهای روان گردان، مدت زیادی تنها بودن، تاریک بودن محل زندگی یا نشستن، ترشی زیاد، فست فودها مثل ساندویچ و پیتزا، خوابیدن بلافاصله بعد از غذا، افکار منفی، غصه خوردن، کم تحرکی

توهم چیست؟

توهم خود به تنها یابی به عنوان بیماری نیست بلکه به عنوان نشانه‌ای از برخی اختلالات مورد توجه هستند از این رو از بین بردن توهمندی معمولاً "مدانظر متخصصان بالینی" نیست. آنها با عنوان نشانه شناسی بیماری‌های روانی وجود یا عدم وجود توهمندی می‌دانند و در صورت وجود چنین مورد و با تشخیص نوع اختلال به درمان اختلال مبادرت می‌ورزند که کاهش حالت توهمندی را به دنبال دارد.

درمان اصلی توهمندی، درمان دارویی است.

هیچ بیمار دچار توهمندی نداریم که بی نیاز از دارو باشد. دارو بیماران را تسکین نمی‌دهد، بلکه به طور قطعی و ریشه‌ای درمانشان می‌کند.

توهم شکلی از دگرگونی در آگاهی است که در آن شخص مطالبی را درک می‌کند که با دنیای بیرونی تفاوت دارد؛ یعنی فرد با حواس پنج گانه خود چیزی حس کند که وجود خارجی ندارد.

مثلاً "احساس کند یک نفر او را صدا می‌کند ولی کسی نیست."

یا "حس کند یک نفر پشت سر او ایستاده ولی واقعاً" کسی نیست.

یا یک نفر را در تفکر خود در حال انجام یک کار یا گفتن یک حرف می‌بیند، در صورتی که اصلاً "همچین چیزی" نیست. اما انسان چون دچار این حالت شده است فکر می‌کند آن واقعیت دارد.

کسی که دچار توهمندی شده است نشانگر این است که از نظر ذهنی دچار ناراحتی شده است و باید از نظر روانپزشکی درمان شود.

علائم توهمندی:

۱. با خود خنده‌یدن
۲. با خود حرف زدن
۳. ایما و اشاره و خیره شدن در تنهایی
۴. قیافه گوش کردن به چیزی را به خود گرفتن
۵. تغییر سریع خلق
۶. در وسط صحبت کردن به منظور گوش کردن به چیزی مکالمه را قطع کردن

راهکارهایی برای خانواده:
از تنها گذاشتن بیمار که باعث غرق شدن بیمار در توهمندی خواهد شد پرهیزید.
سعی کنید تا ارتباطی دوستانه و صادقانه با بیمار برقرار کنید تا بیمار محتوى توهمندی خود را با شما در میان بگذارد.
سعی کنید بیمار را از توهمندی منحرف کنید و او را مشغول ارتباط یافعالیت کنید با توهمندی بیمارتان مخالفت نکنید و با سرزنش توهمندی را رد نکنید چرا که بیمارتان واقعاً آنها را احساس می‌کند.

به او بگویید (هرچند می‌دانم که صدای شما واقعی است ولی من صدای نمی‌شنوم) هیچ وقت توهمندی را تقویت نکنید به توهمندی بیمارتان نخندید و به آنها دامن نزنید.

صحبت کردن با اطرافیان، فعالیت و عدم تنها ماندن باعث کاهش توهمندی خواهد شد.

در صورتی که بیمارتان در شرایط روانی و جسمی قرار دارد که از کارهای شخصی و فعالیت‌های اولیه زندگی عقب افتاده است، شما باید مراقبت بیشتری از وی داشته باشید. بیمار را تشویق کنید تا کارهای شخصی و رعایت بهداشت را خودش انجام دهد.